

годинѣ Англіѣ, единственна-та страна коя-то не ся склони на Великій-тъ Завладѣтель, тѣ ся очюдвахѣ върхъ избыліе-то кое-то забѣлѣжвахѣ на всякадѣ, ако и да прѣдшестуваше 20-годишна война. Само единѣ, *Александръ I* царь Русскій (1801-24) комуто Богъ умягчи сърдце-то, разбра тайнѣ-тѣ на това избыліе и ся погрыжи да нанесе на своѣ-тѣ обширнѣ, но не образованнѣ държавѣ това благословеніе. Той встѣпи въ едно сърдечно сношеніе съ различни Христіяны, и поиска съдѣйствіе-то имъ въ съживяваніе-то на заспалы-тѣ народы на Истокъ. Учреди ся едно Библейско Общество, кое-то распространи Евангеліе-то на народенъ языкъ на далеко. На Херренгутты даде ся дозволеніе-то да ихвѣрлятъ мрѣжѣ-тѣ между Калмици-тѣ, Шотландци-тѣ и Нѣмци-тѣ въ Кавказъ, на Лондонци-тѣ между Монголы-тѣ; Швабійски колоннисти ся прѣселихѣ въ Южнѣ Руссіѣ, като ся надѣвахѣ да намѣрятъ мѣсто въ пустынѣ-тѣ гдѣ-то, жена-та да ся храни въ угрожително врѣме на гоненіе-то за вѣрѣ-тѣ. Но тѣ погрѣшихѣ въ мѣсто или въ врѣме, зашто-то самъ Александръ, за да не си направи неприятели отъ високо-то духовенство, оттегли рѣжѣ-тѣ си отъ това стремленіе, и въ 1822 годинѣ забрани ся вече на църквѣ-тѣ на Братія-та въ Сарептѣ миссіонерскѣ-тѣ дѣятелность.

Братъ му *Николай* (1825 — 55.) само ся е грыжалъ, за разширяваніе-то и укрѣпляваніе-то на вѣтхый Руссизмъ. Той забрани Библейско-